

**Ad: Jazyk ako anglický park
.týždeň 21/2009**

S úľavou som čítal rozhovor Evy Čobejovej a Martina Mojžiša s riaditeľom Jazykovedného ústavu SAV Slavomírom Ondrejkovičom. Konečne nám svitla nádej, že jazykovedci na Slovensku nebudú jazyku predpisovať, ako sa má správať – veď jazyk má vlastnú spontánnu, darwinovskú, dynamiku, tak ako všetky evolučné systémy sveta. Žiaľ, sú aj iné inštrumenty, nielen tradiční jazykovedci či jazykový zákon, ktoré znásilňujú slovenčinu. Tí, čo pre Microsoft inštalovali kontrolu pravopisu pre slovenskú verziu Word, nemohli predvídať dôsledky. Svoj program postavili zrejme na Krátkom slovníku slovenského jazyka (obsahuje iba 60-tisíc slov) a tak denne desaťtisíce užívateľov nachádzajú na svojich obrazovkách červene podčiarknuté slová, ktoré musia z textu vypustiť, alebo nahradiť synonymom, ktorý im program navrhne. Náš písomný jazyk sa tak lexikálne rýchlo ochudobňuje. Horšie je, že takto korigujú napísané texty nie iba jazykovi redaktori/ky vo vydavateľstvách a médiách, ale pravdepodobne aj učitelia/ky slovenského jazyka, keď opravujú slohy svojich žiakov/čok. Otvorte si „Slovenský slovník z literatúry aj nárečí“, ktorý v roku 1924 vydal český profesor Miroslav Kálal – v tú dobu učil na gymnáziu v Banskej Bystrici. Budete šokovaní ako ja: tretina slov vám bude znieť cudzo alebo im už nebudete rozumieť. Ministerstvá školstva a kultúry by mali oficiálne vyhlásiť, že zariadenia pre kontrolu pravopisu, ktoré sa montujú do slovenskej verzie jazykových procesorov, nie sú záväznou normou, ale že naopak, svojím obmedzeným slovníkovým korpusom poškodzujú zdravie nášho jazyka. Kálalov slovník by sa mal urýchlene znovu vydať.

.ladislav Kováč, Bratislava